

Prin al treilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a comis o eroare de drept considerând că ACCA nu a comis un abuz de putere. Astfel, scopul declarat al recurgerii la agenți temporari era reducerea numărului de posturi vacante în cadrul Comisiei și, în special, reducerea penuriei de laureați la concursuri.

Or, acest din urmă obiectiv nu ar fi fost deloc atins prin refuzul prelungirii contractului recurentului în urma aplicării regulii „anticumul” întrucât postul acestuia ar fi fost publicat înaintea oricărei publicări a listelor de concurs. În plus, un alt agent temporar ar fi fost angajat pentru o perioadă lungă pentru acest post, în timp ce contractele tuturor celorlalți agenți temporari angajați pentru o durată scurtă în aceeași direcție ar fi fost prelungită din oficiu, fără publicarea prealabilă a posturilor acestora.

În sfârșit, ar fi fost încălcat principiul egalității, întrucât tuturor celorlalți agenți temporari care se află într-o situație comparabilă, cu excepția vechimii în muncă a acestora, li s-ar fi prelungit contractul fără ca postul acestora să fie publicat, contrar procedurii adoptate în cazul său. În acest context, sarcina probei ar fi fost inversată în mod greșit în cadrul procedurii în fața Tribunalului, întrucât pârâta, iar nu reclamantul, trebuia să dovedească respectarea normelor stabilite chiar de aceasta.

asemenea atunci când serviciile sunt prestate pe bază contractuală în mai multe state membre?

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

- b) dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că locul de executare a obligației caracteristice trebuie determinat în funcție de locul în care se găsește centrul de activități (apreciat în funcție de timpul petrecut în acel loc și de importanța activității în cauză) al prestatorului de servicii?
 - c) în cazul în care nu este posibil să se determine un centru de activități, acțiunea privind toate cererile întemeiate pe contract poate fi introdusă, la alegerea reclamantului, în orice loc de executare a prestației situat în interiorul Comunității?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul Bruxelles I se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, de asemenea atunci când serviciile sunt prestate pe bază contractuală în mai multe state membre?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 15 ianuarie 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA

(Cauza C-19/09)

(2009/C 82/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Pârâtă: Silva Trade, SA

Întrebările preliminare

- 1) a) Articolul 5 alineatul (1) litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I”) se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, de

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-20/09)

(2009/C 82/23)

Limba de procedură: portugheză

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: R. Lyal și A. Caeiros, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin prevederea, în contextul regularizării în temeiul Legii nr. 39-A/2005, a unui tratament fiscal preferențial numai pentru titlurile datoriei publice emise de statul portughez, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 CE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European (SEE);
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.